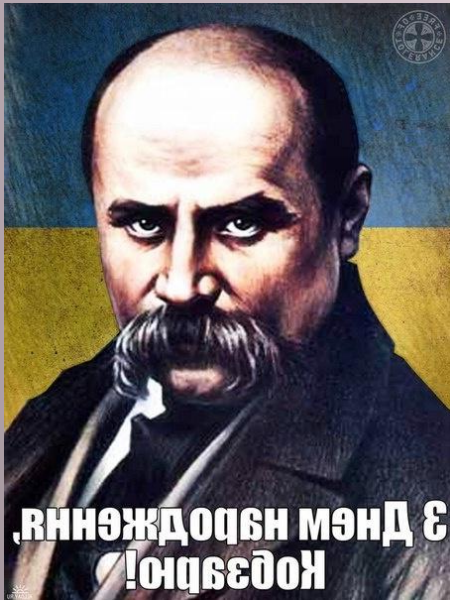

БЛАГОСЛОВЕН ТОЙ ДЕНЬ І
ЧАС, КОЛИ ПРОСЛАЛАСЬ
КИЛИМАМИ ЗЕМЛЯ, ЯКУ
СХОДИВ ТАРАС МАЛИМИ
БОСИМИ НОГАМИ...

“У ВІНОК КОБЗАРЕВІ”

МИ ЧУЄМО ТЕБЕ, ТАРАСЕ, КРІЗЬ
СТОЛІТТЯ, І ГОЛОС ТВІЙ НАМ
ДУШІ ОКРИЛЯ

У РОСЯНІ ВІНКИ ЗАПЛЕТЕНІ СУЦВІТТЯ ДОНІГ ТОБІ, ТИТАНЕ, КЛАДЕМО

“КАТЕРИНО, СЕРЦЕ МОЄ...”

ЗАЙДЕ СОНЦЕ - КАТЕРИНА ПО САДОЧКУ ХОДИТЬ, НА РУЧЕНЬКАХ НОСИТЬ СИНА...»

«ПРОСТИ МЕНІ, МІЙ БАТЕЧКУ,
ЩО Я НАРОБИЛА?!»

«НЕХАЙ ТЕБЕ БОГ ПРОЩАЄ ТА
ДОБРІІ ЛЮДЕ...»

«...ВМІЛА МАТИ БРОВИ ДАТИ, ТА
НЕ ВМІЛА НА СІМ СВІТІ ЩАСТЯ-
ДОЛІ ДАТИ...»

МИ ЛЮБИМО ТЕБЕ, ІВАСИКУ -ТАРАСИКУ!

У НАШІЙ ДУШІ - ТВОЄ СЛОВО НАЗАВЖДИ!

САДОЧОК ТВИИ ВИШНЕВИИ КОЛО ХАТИ ШЕПОЧЕ НАМ ПРО РУТУ-М' ЯТУ...

ЯК ТЕБЕ НЕ ЛЮБИТИ, МІЙ КОБЗАРЮ!

